

- 4) Artikel 1, punt 11, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/96/EG van de Raad van 20 november 2006, moet aldus worden uitgelegd dat:
- de bepalingen van een nationale wettelijke regeling waarbij een forfaitaire belasting op de exploitatie van speelautomaten in speelzalen wordt vervijfvoudigd en bovendien een percentsgewijze belasting op diezelfde activiteit wordt ingevoerd, geen „technische voorschriften” in de zin van die bepaling zijn, en
 - de bepalingen van een nationale wettelijke regeling waarbij de exploitatie van speelautomaten buiten casino's wordt verboden, „technische voorschriften” in de zin van die bepaling zijn, waarvan het ontwerp moet worden meegedeeld overeenkomstig artikel 8, lid 1, eerste alinea, van die richtlijn.
- 5) Artikel 56 VWEU strekt ertoe rechten toe te kennen aan particulieren, zodat bij schending ervan door een lidstaat, ook door zijn wetgevend optreden, voor hen een recht ontstaat op vergoeding door deze lidstaat van de wegens die schending geleden schade, voor zover er sprake is van een voldoende gekwalificeerde schending en er een direct causaal verband bestaat tussen deze schending en de geleden schade, wat aan de nationale rechter staat om na te gaan.
- 6) De artikelen 8 en 9 van richtlijn 98/34, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/96, strekken er niet toe rechten toe te kennen aan particulieren, zodat bij schending ervan door een lidstaat voor hen geen recht ontstaat om op grond van het Unierecht door deze lidstaat te worden vergoed voor de wegens die schending geleden schade.
- 7) De omstandigheid dat nationale wettelijke regelingen zoals die in het hoofdgeding betrekking hebben op een gebied dat tot de bevoegdheid van de lidstaten behoort, heeft geen invloed op de antwoorden op de vragen van de verwijzende rechter.

⁽¹⁾ PB C 142 van 12.5.2014.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 juni 2015 — Europees Geneesmiddelenbureau (EMA)/
Europese Commissie**

(Zaak C-100/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Arbitragebeding — Overeenkomsten Cocoon en Dicoems, gesloten in het kader van het zesde kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoeksruimte en van innovatie (2002-2006) — Onregelmatigheden — Niet subsidiabele uitgaven — Opzegging van overeenkomsten]

(2015/C 270/12)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) (vertegenwoordigers: A. Franchi, L. Picciano en G. Gangemi, advocati)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Delaude en F. Moro, gemachtigden, bijgestaan door D. Gullo, advocat)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 129 van 28.4.2014.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 11 juni 2015 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal] — Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zaak C-256/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 9, 73, 78, eerste alinea, onder a), en 79, eerste alinea, onder c) — Maatstaf van heffing — Bedrag van de door de concessiehouder van het gasdistributienet betaalde gemeentehellingen voor het gebruik van de ondergrond opgenomen in de maatstaf van heffing voor de btw die van toepassing is op de door die onderneming aan het gasdistributiebedrijf geleverde dienst]

(2015/C 270/13)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Verwerende partij: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dictum

De artikelen 9, lid 1, 73, 78, eerste alinea, onder a), en 79 eerste alinea, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, moeten aldus worden uitgelegd dat het bedrag aan belastingen — zoals die in het hoofdgeding — dat door de concessiehouder van het gasdistributienet aan de gemeenten wordt betaald voor het gebruik van het openbare domein van die gemeenten en dat vervolgens door die onderneming wordt doorberekend aan een andere, met de gasverkoop belaste onderneming en nadien door deze laatste aan de consument, moet worden opgenomen in de maatstaf van heffing voor de belasting over de toegevoegde waarde die op de dienstverrichting van de eerste aan de tweede van die ondernemingen toepasselijk is ingevolge artikel 73 van die richtlijn.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.